
Shri Ganga Stotram

श्रीगङ्गास्तोत्रम्

Document Information

Text title : Ganga Stotram by Swami Tapovanam

File name : gangAstotramtapovanam.itx

Category : devii, devI, nadI, stotra

Location : doc_devii

Author : Swami Tapovanam

Proofread by : Rajesh Thyagarajan

Latest update : August 17, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 17, 2025

sanskritdocuments.org

Shri Ganga Stotram

श्रीगङ्गास्तोत्रम्

श्रीगङ्गोत्तरीक्षेत्र वास्तव्येन
पूज्यपादश्रीतपोवनस्वामिनासम्प्रणीतं
श्री गङ्गास्तोत्रम् ।

प्रथमः स्तवकः

जय जय जगदम्ब ! श्रीगल श्रीजटायां
जय जय जयशीले ! जङ्गुके ! नमस्ते ।
जय जय जलशायि श्रीमद्दुग्धिसूते !
जय जय जय भव्ये ! देवि ! भूयो नमस्ते ॥ १ ॥

त्रिपथ पथिक पाथः स्रोतसा सिद्धिमूर्ति-
र्दिनकर कुलभूपारत्र यत्नोद्योत्था ।
प्राणतजन सुरद्रुः पावनी पावनानां
जयति जगति गङ्गा भाग्यपूगो जनानाम् ॥ २ ॥

गङ्गे ! मातरनुस्मरामि सततं त्वन्मूर्तिमत्यद्भुतां
देवीं दैवतदुर्लभां यमुनया वायाऽन्नसम्पूर्णया ।
भक्तेनाथ भगीरथेन भगवत्पादैश्च पादार्य कै-
र्या नित्यं समुपाश्रिता विजयते गङ्गोत्तरी सद्मनि ॥ ३ ॥

तुङ्गिनि शिभरिशङ्गे दिव्यसौभाग्यसम्प-
न्मङ्गिमनि विहरन्ती पुष्पवासे विशाले ।
सुकृति समधिगम्ये सम्यगालीजनाली-
विलसितमलसार्क्षी नौमि गङ्गामभीक्ष्णाम् ॥ ४ ॥

पादाङ्गुष्ठान्द्रोहिता देवि ! विष्णो-
र्गङ्गोत्तर्या गोमुषी मस्तकाद्वा ।

गङ्गा गङ्गैवास्य वाधो न किञ्चित्
सर्वेशित्री सर्वथा हि त्वमम्भ ! ॥ ५ ॥

अधि भगवति ! भव्य श्रीमुभ श्रीनितम्भे
तुङ्गिन मुङ्गुरुर्भ्यस्थान्तरन्तर्वधूवत् ।
अल्ल ! यरसि चित्तं त्वन्तु माता जगत्या-
स्तदपि कथमसूर्यं पश्यतां यासि सङ्गीः ॥ ६ ॥

पापैर्मुषं समभवत् भलु नीलनीलं
यस्याम्भ ! तस्य तव वेश्म निरीक्षणोऽन ।
श्रीमन्मुषं भवति भास्कर भासि नूतं
मन्येऽर्थवत्तत एतं तव वेश्मनाम् ॥ ७ ॥

प्रसीद भगवत्यम्भ ! प्रसीद करुणाम्बुधे ! ।
पुनीलि स्वात्मतुल्यं मे मनो मलमलीमसं ॥ ८ ॥

मलिनं मलिनं चित्तमत्यन्त मलिनं शुभे ! ।
कुतो न कुरुषे दृष्टिं मयि सर्व मलापडाम् ॥ ९ ॥

चित्तं विशोधय बलिर्विषयाभिषक्त-
मन्तर्निरुन्धि भवदङ्घ्रिसरोज युग्मे ।
यावद्विनिश्चरति बाढ्यविलोकिती लृ -
त्तावत् कथं जननि ! सौम्यकथा नराणाम् ॥ १० ॥

मातर्जाह्ववि ! निह्वे तु जगतः
पृथ्यादि मिथ्यात्मनो
यत्तत्त्वं न निषिद्ध्यते तदयत्नं
त्वन्मात्रमेकाङ्किनी ।
यस्मात्त्वं सदशेषमूलममलं
ब्रह्मैव निर्धर्मकं
मन्देभ्यः भलु कल्पिता जलमयी
मूर्तिस्तवान्यायया ॥ ११ ॥

अच्छिन्नरूपिणी देवी नित्या या मृत्युमत्यगात् ।
प्राणिति प्राणालीनाय जाह्ववी साऽस्तु मे गतिः ॥ १२ ॥

सर्वदा सर्वदृष्टेवी सर्वकर्त्री य या स्वयम् ।

सर्वभावैः प्रपद्ये तां जार्वीं सुरनिम्नगाम् ॥ १३ ॥

पश्यन्तु केचिदमलं जलमेव गङ्गे-
त्यन्ये वयं तु भवयन्त्रविमुक्तिछेतुः
श्रीमूलशक्तिरभिलेख्यरुपरुपि-
ष्यानन्द कन्दमिति नित्यमुपास्महेत्वाम् ॥ १४ ॥

श्रद्धैव मूलं त्वद्गुपासनाया
जलेऽपि देवत्व विधान दक्षा ।
श्रद्धां विना कः परलोक चिन्ता-
मग्नः प्रवर्तेत परोक्षकार्ये ॥ १५ ॥

प्राग्जन्मपुण्य निययेन तवाङ्घ्रिपद्मे
श्रद्धा भवेत् स्थिरतराऽथय भक्तिभावः ।
भक्त्याय भावुकनिधे ! पुरुषार्थसिद्धिः
श्रद्धोर्जितः स्वयमपुच्छपशुर्धरायाम् ॥ १६ ॥

प्रकुल्लनीलोत्पल कान्तिथोरैः
कटाक्षपातैस्तव पावितो यः ।
निरन्तशान्तिः समुद्येति पुंस-
स्तस्यैव भागीरथ ! भाग्यभाजः ॥ १७ ॥

किं वा मुण्डनतः किमस्ति जटया
वैवर्ष्य वस्त्रेण किं
किं वा वस्त्र विसर्जनेन भसिता -
लेपेन जापेन किम् ।
भिक्षान्नाशनतश्च किं प्रतशतै-
स्तीर्थेषु याटाटयया
विश्वाधीश्वरि ! युष्मद्ङ्घ्रियुगले
भक्तिर्न येन्निश्चला ! ॥ १८ ॥

गुडाच्छिद्रे वाद्रेः शिभरभुवि वा धोरगुडने
श्मशाने वैकाकी वसतु वसतौ वा निजजनैः ।
मडाभागे ! भागीरथि ! तवपदां भोजभजन-
प्रमत्तञ्चितञ्चेत् सतु परमयोगी सतु सुधी ॥ १९ ॥

यद्वा योगी जार्वि ! कर्मा तव भक्तो

यद्वा ज्ञानी त्वतिरन्तर्यदिनो येत् ।
अव्यावृत्ता तर्ज्यपि योगादि मडार्ड
मन्ये मोघं मोघ मशेषं भलु तेषाम् ॥ २० ॥

युष्मत्पदाब्जरतिरेव शिवे ! विशुद्धं
वैरक्त्य मन्यदभिलं भलुमोडसिद्धम् ।
को वा सुधीस्तमभिवान्छति काष्टभावं
यं डा वितृष्णपदवीति विदन्ति मुर्खाः ॥ २१ ॥

वैराग्यं यद्विडापरत्र विषये-
ष्विच्छाक्षय स्तर्ज्यमी
बालोन्मत्तजडादयोऽपि सुतरां
वैतृष्णयसीमाजुषः ।
डे देवि ! त्वदभ्रशुभ्रवपुरा-
पूर्णा सदा पश्यतो
योपेक्षामति रन्यवस्तुषु ?? दृढा
वैरक्त्य मेतन्म तम् ॥ २२ ॥

शान्तिः कथं विषयवेशमसंस्पृशन्ती
चित्तं न येत्वयि निपक्तमयण्डमूर्ती ।
ज्ञानास्थिके ! जननि ! जह्नुसुते ! निसर्ग-
सिद्धः सदैव मननं मनसो छि धर्मः ॥ २३ ॥

युष्मत्स्वपुसुभसागरममत्राबुद्धेः
शाम्येत् स्वतोऽक्षकुलमुद्भटमेषदान्तिः ।
दुःभस्य कस्यचिदतोऽस्कुण्डं तितिक्षा
न्यत्रोधभूर्जसमधर्मदशा त्वविधा ॥ २४ ॥

तथा य मातर्भवदीयतत्त्व-
कीडापरस्यान्यङ्कते निवृत्तिः ।
ज्ञेयः स नित्योपरमो नयाञ्छा
वारण्यवासोऽलसता निधीनाम् ॥ २५ ॥

धति प्रथमः स्तब्धः समाप्तः ।

द्वितीयः स्तम्भकः

मातमयि ! नमस्तुभ्यमुद्धरैनं भवाम्बुधेः ।
शक्तिः शक्तात्पृथङ्नास्तीतीश्वरो हि त्वमीश्वरो ॥ १ ॥

कृलमत उपपत्तेर्यायितोऽस्मादकस्मात्
कृलमिड सुकृतानां दुष्कृतानाञ्च न स्यात् ।
कृलति कृल विधात्र्या ब्रह्ममूर्त्या भवत्याः
प्रतनु ! करुणायैव प्राणिनां कर्मजातम् ॥ २ ॥

बोधश्च मोडविपिनोत्तरैकपथा
न प्राप्यते भवदनुग्रहमन्तरेण ।
देवि ! त्वमेव विदधासि विमुक्तिहेतुं
बोधं यथाऽन्धतमसं भलुबन्ध हेतुम् ॥ ३ ॥

हे देवि ! धर्मप्रतियोगिरूपा-
स्थिन्नत्वतः सिद्ध्यति नो पृथक्त्वम् ।
परस्परालम्बतयाऽत्र युष्मत्-
कृपां विना कस्य भवेत् प्रतिष्ठा ॥ ४ ॥

घटो न वै सिद्ध्यति तद्धियं विना
विना घटं धीरपि तस्य नो द्रियात् ।
धृतिद्वयञ्चेत् प्रतिषिद्ध्यते भवत्-
पदैकभक्तस्य भवेत्तदात्मता ॥ ५ ॥

सतोऽसतश्चापि विलक्षां यत्
सत्त्वात्मकं जागतभीजमाहुः ।
अज्ञानमस्मिंस्तव सम्प्रसादा-
श्श्रद्धा भवेदव्यभियारिणी नुः ॥ ६ ॥

सैषा यैत्रप्रमितिर्दृष्टिता तत्प्रमाप्रागभावो-
द्विक्तानादिप्रणालनकरी मैत्रमावत् प्रमात्वात् ।
त्वद्भाष्यस्य प्रियतनु ! मलाविधयाऽज्ञानसिद्धि-
र्यद्ब्रह्मीणावदनमकृलाऽश्रोत्रवशोत्रमूले ॥ ७ ॥

सत्यासत्यानधिकरणता ज्ञानवाध्यत्व मेवं
स्वाधिष्ठानस्थित दृढनिषेध प्रतिद्वन्द्विता वा ।

मिथ्यात्वञ्चेद्भुतरमडोलक्ष्यते लक्ष्यविद्भि-
र्मिथ्या नस्याज्जगद्विदमनेना प्रियेभ्यस्तवाम्भ्य ! ॥ ८ ॥

येऽर्थाः प्रोक्ता जनि ! मुनिना मानमेयादिसंज्ञा-
स्तन्नेऽन्यस्मिन्निपुणधिस्रैः षोडशानां य तेषाम् ।
नैरुक्त्यञ्चेन्निरुपमगिरा भाष्यते भाष्यकारैः
सत्यत्वं किं त्यजतिभुवनं त्वत्पदाद्भाष्यबुद्धेः ॥ ९ ॥

कः स्वप्रकाशः स्वश्चासौ प्रकाशश्चेति वा स्वयम् ।
स्वस्य प्रकाश इत्थं वा न भवेदन्यथापि वा ॥ १० ॥

अवेद्यत्वेऽपरोक्षत्वं स्वप्रभवमिति स्थितिः ।
प्रावोच्यञ्चित्सुभार्यश्चेदन्येऽप्येवं मुनीश्वराः ॥ ११ ॥

स्वप्रकाशतनो ! स्वात्मा स्वप्रकाशः कथं स्फुरेत् ।
तस्ययस्य मनोस्रक्तं त्वत्पादसरसी रुडे ॥ १२ ॥

ब्रह्म सत्यञ्जगन्मिथ्या ज्ञोवो ब्रह्मेति केवलम् ।
भाष्य कृभाष्यसन्दर्भैरभ्यधाच्छङ्करो गुरुः ॥ १३ ॥

तथाऽपीशिन्नि ! को जन्तुर्विधाभूतैस्तवानघे ! ।
शक्तिपातं विनाविधाद्ब्रह्मैवाऽमिति स्फुटम् ॥ १४ ॥

वागारभ्या विकृतिरपिला मृत्तिकेत्येव सत्यं
श्रुत्वाप्येवं श्रुतिगिरमथ श्रावयित्वापि शिष्यान् ।
को वा प्राज्ञः प्रभवति भुवि त्यतुमिष्टान् स्वभोगान्
रन्तुञ्चाव ! त्वन्नलपदे त्वत्कृपाविप्रकृष्टः ॥ १५ ॥

न मेधया शास्त्रवाद्द्वैभर्या य वरानने ! ।
त्वत्कृपामृतसेकेन भवतापः प्रशाम्यति ॥ १६ ॥

गङ्गे ! गङ्गे ! नमस्तुभ्यं मातर्मातर्नमोमनः ।
कृपयाद्वेडि मे नित्यं त्वयि निष्ठाभज्जिऽताम् ॥ १७ ॥

आचार्यनाम निगदन्त्यभिमान युक्ता
युद्धन्ति य स्वमतनैगमता प्रसिद्धैः ।
नाचार्ययोदित विधिं त्वनुयन्ति लोका-
स्तन्निष्ठता डि निभिलोर्धमतैकधर्मः ॥ १८ ॥

मुण्डित्व दण्डित्व जटित्व वेधै-

रायार्थपारम्परिकत्वतश्च ।

पियाण्डपूर्तिः कृलमम्भ ! नान्यत्

पुमर्थडेतु स्त्वदनन्य भक्तिः ॥ १९ ॥

त्वतत्त्वनिर्णयविधौ सलकारि पूर्वा-

चार्यैः प्रभाषितमपि स्वमति प्रयोगः ।

प्राधान्यमेति न छि विन्दति मेषवृत्ति-

र्भ्रमात्मिकेव ! तव तत्त्वमनर्थ मृच्छेत् ॥ २० ॥

कपिलोयद्वि सर्वज्ञः कणादो नेतिकाप्रमा ।

धति प्रेक्षापरेत्येष भवत्याभाणकः स्कुटम् ॥ २१ ॥

श्रुतिः प्रमाणं प्रमितौ तवेत्युषि -

र्जगादभाढं डिल भादरायणः ।

तथापि भागीरथि ! तीक्ष्णबुद्ध्य-

स्तदर्थमर्थादधिगन्तुमीशते ॥ २२ ॥

धियः प्रकर्षोऽथ विचारशुद्धि-

र्भवत्स्वगुणावगतिश्च नूनम् ।

भवे ! भवप्रेष्ठतमे ! भवत्या

भवत्यभीक्षणं कृपयैव पुंसाम् ॥ २३ ॥

नानामतैर्यायविशेष युक्तै-

र्विवर्द्धितेख्यास्तिङनास्तिङैश्च ।

ङः शब्दजालेन विमुच्यति श्री-

पदारविन्दाननुषक्तवृत्तिः ॥ २४ ॥

पदाभ्युजं ते शरणं ममाम्भ !

प्रसीद नान्यच्छरणं प्रपद्ये ।

त्वत्यादभक्तिर्गतिरित्यनन्या

मन्ये मनोऽतीत भवत्यदात्यै ॥ २५ ॥

धति द्वितीयः स्तभङः समाप्तः ।

तृतीयः स्तवकः

सखिन्मूर्तेर्यत्तवास्तित्वमस्मिन्
सन्दिग्धेयः स्वस्य उन्तास्तितायाम् ।
सन्दिग्धे स व्याडत झामिरम्भ !
स्वात्महित्वं तस्थुषोऽतस्थुषश्च ॥ १ ॥

स नाडमस्मीति निषेधति स्वं
यः श्रीपङ्क्ये ! प्रतिषेधति त्वाम् ।
स्वस्य स्वयं वै न भवेन्निषेधदा
तस्मात् कथं देवि ! निरस्यसे त्वम् ॥ २ ॥

सत्तास्वरूपेण समन्ततस्त्वं
विभ्राजसेऽव स्वमहिम्नि नित्यम् ।
सत्तातिरिक्तं तव नास्ति सत्ता
सत्त्वस्य कस्यापि घटादिकस्य ॥ ३ ॥

त्वत्सत्त्व माये ! निगद्यत्यभीष्टां
बुद्धिः सतां शुद्ध विचारदक्षा ।
स्वतः प्रमाणां श्रुतिरप्य मन्द-
स्वरेण गायत्यभिवेश्वरि ! त्वाम् ॥ ४ ॥

दृष्ट्वेममद्भुततरं प्रकृति प्रपञ्चं
डोवा विद्यक्षाणमतिः भलु तद्विधात्रीम् ।
त्वामम्भ ! सम्यगनुमातु मनीश्वरः स्यात्
कार्यं हि न क्वचिदकारण मस्ति दृष्टम् ॥ ५ ॥

जल्पन्तु शून्यमतयस्तव शून्यभावं
निन्दन्तु याधिकमधीरिति वञ्चितोऽयम् ।
सखिघने ! तव पदाम्बुज भक्तिशीलान्
भक्तास्तथापि न भवद्विमुग्धा भवेयुः ॥ ६ ॥

आत्मैव त्वं हि भक्तानामसित्वं शून्यताकथम् ।
असि येत्वयि वैरस्यं कथं नित्य सुप्रोदधौ ॥ ७ ॥

नास्तीति भवती केन साद्ध्यते सिद्धरूपिणी ।
तथा य सर्वशासित्री हास्ति येन्नास्ति को हतः ॥ ८ ॥

त्वच्छक्तिं माहात्म्यमलस्करोद्यत्-
 प्रभावदम्भ ! प्रसृतं प्रसिद्धम् ।
 तथाऽपि सत्त्वं तव शङ्क्यते वै-
 र्न्मोऽस्तु तेषां धिषणोदयाय ॥ ८ ॥

धन्द्वाङ् यन्द्वाङ् सुताग्निवायु-
 प्राया ?? मलेश्चर्ययुता अपी मे ।
 देवाः कथं नोपरता भवन्ति
 स्वस्वङ्कियाभ्यः सुविचार्यमेतत् ॥ १० ॥

अहो नियन्त्र्यास्तव शासनेन
 जगत् सन्ध्याङ्कमिदं यथावत् ।
 प्रवर्तते नातिगमः कदाचि -
 न्नोयेदमर्थादमिदं विनश्येत् ॥ ११ ॥

अेवञ्च सत्त्वं तव श्चरत्त्वं
 यद्वि प्रसिद्ध्यत्यविशङ्क मम्भ ! ।
 सेवा नियन्त्र्यास्तव मुप्यधर्मो
 नियम्यजन्तोश्चित् किं नियम्यम् ॥ १२ ॥

साकारचिन्ताऽथ निराकृते वा
 चिन्ता विधेयेति वृथा विवादः ।
 चिन्त्यस्ववृपाग्रहतो हि कार्य-
 चिन्ता स्ववृपे षलु चित्तबन्धः ॥ १३ ॥

स्फुटापरोक्षं तव भक्त्येत्तः
 सर्वं हि सम्पश्यसि सर्वदृक्त्वम् ।
 तथाय भक्त्येस्तव नाकृतीनां
 वैशिष्ट्यमीशित्ति ! निरीक्षसेत्वम् ॥ १४ ॥

त्वत्तत्त्व याथात्म्य विनिर्णयात्म-
 न्यहो मडाद्गुष्करकर्मणिस्थात् ।
 को वा समर्थः स्मलितेऽपि दोषः
 को वा यद्वि त्वद्गतिर प्रकम्पा ॥ १५ ॥

आकारभेदेषु निराकृतौ वा
 निश्चैव कार्या दृढमन्वर्जम् ।

निष्ठा सवित्री नतु रूपभेदः
कुलस्थ यस्मात्तव विश्वमूर्ते ! ॥ १६ ॥

मिथ्याऽथ सद्भेति जगद्गिनानि
विवादतो छन्त नयन्ति लोकाः ।
मिथ्यात्व सत्यत्व विचारणेन
किं वा पिपासोस्तव भक्तिपेयम् ॥ १७ ॥

यथा तथैवास्तु न काकदन्त-
परीक्षाव्यग्रतयाऽस्ति किञ्चित् ।
परात् परे ! त्वत्पदपद्म सेवा-
रतिः स्वयं मुक्तिपदैक उेतुः ॥ १८ ॥

को वा विजानाति विशेषतस्त्वत्-
स्वरूपयाथात्म्यमबुद्धिगम्यम् ।
त्वत्सृष्टि माहात्म्यमपीश्वरि ! स्वां
स्वप्रकृत्यां च स्वयमेव वेत्सि ॥ १९ ॥

को वेद कोवा वदतीह सम्य-
गियं विसृष्टिर्यत आबभूव ।
अहो मडादुर्गममम्भ ! युष्मद् -
सतत्त्व मित्यार्धनिरुक्ति रेषा ॥ २० ॥

स्वयमेवात्मनात्मानं वेत्थत्वं वेदरूपिणि ! ।
त्वमेवादि किं भूतानां त्वां वेत्तीतीतरः कथम् ॥ २१ ॥

तथापि यत्किञ्चिदवेत्य शब्दतः
संस्कारतो देवि ! विचारतस्तथा ।
त्वत्तत्त्व मुनिद्रमुपासते तु ये
कृतार्थयन्त्येव त आत्मसम्भवम् ॥ २२ ॥

न कामयेऽन्यं पुरुषार्थमीश्वरि !
त्वत्पादभक्तेर्भुशुशास्त्रकानने ।
धूर्षो किमभ्यर्षा सित्व मित्यलं
यश्छर्द्धेऽङ्गी तवयामि याश्रयम् ॥ २३ ॥

प्रदेहि भक्तिं त्वयि नित्य निश्चला-

मानन्दरूपामविकल्प सङ्गिनीम् ।
अध्यात्म साम्राज्यपदं त्वदात्मिका-
महो किमेतै बडुदर्शनश्रमैः ॥ २४ ॥

नासित्वमित्यपवदन्तु उ नास्तिका स्त्वां
नास्त्यर्कं धत्यवदन्ति यथा दिवान्धाः ।
विश्वेश्वरि ! त्वमसि नित्यमिति प्रपश्यन्
सङ्कीडते तु सततं त्वयि मानुषोऽयम् ॥ २५ ॥

धति तृतीयः स्तभकः समाप्तः ।

यतुर्थः स्तभकः

ब्रह्मात्मिके ! जननि ! सत्यसुभस्वरूपे !
त्वत्तत्त्वचिन्तनविधौ कथयन्ति केचित् ।
सर्वकिंयोपरमाणं सडकारि मुष्यं
संन्यासशब्दित मित्तीश्वरि ! विश्वन्धाः ॥ १ ॥

यथा यतिर्न्यस्तस्मस्तकर्मा
तथा गृही कर्मपरोऽपि नूनम् ।
सदाधिकारी तव चिन्तनेऽव !
त्वत्सेवनं कस्य न कस्य छेतुः ॥ २ ॥

त्वच्छिन्तनं देवि ! मनोविशुद्ध्या
न कर्मणा कर्मविसर्गतो वा ।
सम्पद्यतेऽतः सकलो मुमुक्षुः
शुद्धः स्वयं तत्त्वविवेचनाः ॥ ३ ॥

श्रीयाज्ञवल्क्यो जनक स्तथान्ये
योद्दालकाधाः भलु तत्त्वनिष्ठाः ।
सर्वेऽपि गार्ह्यस्थपरा अभूवन्
किं वा गृहस्थेन तवापराद्धम् ॥ ४ ॥

सर्वाश्रमी तद्गृहशेषवर्णा
सर्वो जनश्वेश्वरि ! निर्विशेषम् ।
अध्यात्मनिष्ठामधिगन्तुमीश-

स्त्वद्रूपिणीं त्वद्भजनैक मूलाम् ॥ ५ ॥

भर

श्री लक्ष्मीधर

द्वेषप्रयाग (कवचः १४

व्यवस्थापक-पञ्च जोशी

विश्वैकनाथे ! मखिलात्मिकात्वं

विद्या विद्याञ्च ददासि लोके ।

तत्तत् स्पृहेभ्योऽव तथापि केचित्

स्त्रियो न विद्येति उ सङ्गिरन्ते ॥ ६ ॥

गङ्गे ! भवत्पूतविशालधारा

भावत्कविद्येति मम प्रभाति ।

गृह्णन्तु सर्वेऽपि यथेच्छमेतां

छिन्दन्तु तृष्णां त्वयि कस्य रोधः ॥ ७ ॥

सत्यं न कस्यापि धनं स्वकीयं

तथाय तद्ग्राहकमर्षवाङ्मयम् ।

तर्हि क्व तत्राधिकृतेर्विवाह -

प्रसङ्ग इत्यल्पमतिर्न वेत्ति ॥ ८ ॥

सत्यस्वरूपे ! त्वमतस्तथा त्व-

धाधात्म्य माहात्म्य निवेदिका गीः ।

सूर्यप्रभावत् स्वचिरन्तन स्वं

सर्वस्य नैवान्यतमस्य देवि ! ॥ ९ ॥

श्रद्धाजडाः किमपि कार्यमचिन्तयन्तः

सद्भाथ दृष्टमिति उा ! स्व विचारडीनाः ।

क्षारोदकं प्रडिरयं भलु पूर्वभातोऽस्ती

त्याग्रलाग्रधियो हि पिबन्ति सर्वे ॥ १० ॥

आनन्द सुन्दरतनोस्तव जनुकन्ये !

सम्प्राप्तिरत्र मखिलाऽथ य दैवसम्पत् ।

साज्यञ्च ??साधनमिदं द्वयमेव नान्य-

न्ये सनातन सुधर्म इति प्रमुष्यः ॥ ११ ॥

सर्वेषु देशसमयेषु च सन्नयेषु

सत्पुंसु यैकरसमव्यभियारि यस्मात् ।
तस्मात् स्थिरं ङ्यापरिवर्ति य भुष्य अेत-
धर्मः सनातन षतोऽन्यदभुष्यधर्मः ॥ १२ ॥

त्वत् प्राप्तिरेव परमे ! परमः पुमर्थो
ङ्यालक्ष्य लक्ष्यमिदमत्र करोतिकर्म ।
यत् काल देशसदृशं सतु शुद्धधर्म-
स्तद्वास्ततस्तव सनातन शुद्धधर्मा ॥ १३ ॥

मातर्मडेशिनि ! निवृत्तिमन्त-
र्द्वी तु या दुर्लभदिव्यसम्पत् ।
मडामडिर्भो ममदेडि धोर -
भवाडवाडुधौ प्रलपन्तमेनम् ॥ १४ ॥

अन्तर्निवृत्तिं नितरामविन् -
न्नाप्नोति आङ्योपरमेण यस्त्वाम् ।
संन्यासनाम्ना अत उस्तिराशं
अध्नाति मत्तं बिसतन्तुना सः ॥ १५ ॥

त्वत्तत्त्वभोधाडिशमाडिनाना-
गुणौघ सम्पद्विधुरस्य पुंसः ।
आङ्योपरामो यदनर्थडेतुर्-
गड्यातिगड्यः स विगडते त्वाम् ॥ १६ ॥

योगोद्युक्तो भीगवाञ्छावियुक्तो
नान्यासक्तः सन्ततामोडशाली ।
युष्मद्वृत्ति र्योऽविजातीयवृत्तिः
संन्यासः स्याद्भूषणं तस्य पुंसः ॥ १७ ॥

द्रव्यार्थं न त्यज्यते द्रव्यजातं
योषार्थं वा त्यज्यते नैव योषित् ।
कर्मार्थं न त्यज्यते कर्म युष्मत्-
स्वराज्यार्थं त्यज्यते सर्वमेतत् ॥ १८ ॥

तत्त्वासङ्गितस्तत्त्वचिन्तानितान्तं
तत्त्वकीडातत्त्वविधाप्रथारः ।
शिष्टायारश्चां व धर्मोयतीनां

नेपतेषान्द्वेषरागप्रवृत्तिः ॥ १९ ॥

ग्राह्यस्थयेपि ज्ञानविचारस्य च भक्तो-
नसिम्भूतिः कर्मपरे तर्हि किमर्थम् ।
तत्यागोऽव ! श्रीपदभक्त्या हि विमुक्ति-
र्न स्याद्द्वेषैस्तीर्थमुपैर्वा यतिपदैः ॥ २० ॥

कर्माधन्यः श्लाघनीयोऽतिधन्यः
कर्मत्यागो नैवकार्यः कदाचित्
भोक्षो न स्यात् कर्मठस्येति वादो
नादर्थव्यः शास्त्रतर्कादिबाह्यः ॥ २१ ॥

मुष्टित्वेन भष्टतां प्राप्य मूढाः
स्वस्थान्येषाञ्चेषद्यर्थ शून्याः ।
शुवन्तीमे काकतश्चातिगार्ह्या
नूनं भूमे र्छन्त भारायमाज्ञाः ॥ २२ ॥

दैवी सम्पदा हि निवृत्तिः अलु मुष्या
प्राप्या मर्त्यैराश्रमतृष्णा नतु कार्या ।
सर्व साक्षात् प्रश्यसि चित्तं हि शिवेत्वं
सर्वज्ञात्री सर्वमनः पीठनिवासा ॥ २३ ॥

संन्यस्यन् आ काष्ठतपस्या मुतकुर्वन्
श्रद्धा भक्त्यो वै तव नामाध्यविजानन् ।
भद्रं भद्रे ! प्राप्स्यति येत्तर्हिकथन्नो
भूरुद्रंश्चापि भविष्यन्ति सुभद्राः ॥ २४ ॥

यन्ते वन्दे त्वत् पदपङ्केरुडयुग्मं
याये यायेऽलं तव कारुण्यकटाक्षम् ।
मन्ये धन्ये ! जालुवि ! धर्मध्वजिमुद्रे-
त्येन न्यासं निश्चलभक्ति स्त्वयि नो येत् ॥ २५ ॥

धृति यतुर्थः स्तभकः समाप्तः ।

पञ्चमः स्तभकः

यादेवि ब्रह्मरूपेश ब्रह्मवादिषु संस्थिता ।

असंस्थिता य गङ्गायै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १ ॥

या देवी विष्णुरूपेण विष्णुवादिषु संस्थिता ।

असंस्थिता य गङ्गायै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २ ॥

या देवी शिवरूपेण शिववादिषु संस्थिता ।

असंस्थिता य गङ्गायै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ३ ॥

रामः कृष्णो गङ्गास्यस्त्रिपुररिपु सुतः

षण्मुण्डोऽलस्कृश

ब्रह्मा ब्राह्मीति युष्मद्भजन पथशुषां

भावना भावितेन ॥ ४ ॥

नाना देवात्मना वै जननि !

विजयसे विश्वमूर्तिस्त्वमेव

कारुण्यं तेऽत्र छेतु निरवधि-

करुणावारिधेः स्वाश्रितेषु ॥ ५ ॥

या देवी कर्मरूपेण कर्मवादिषु संस्थिता ।

असंस्थिता य गङ्गायै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ६ ॥

यादेवी शून्यरूपेण शून्यवादिषु संस्थिता ।

असंस्थिता य गङ्गायै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ७ ॥

यादेवी भूतरूपेण भूतवादिषु संस्थिता ।

असंस्थिता य गङ्गायै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ८ ॥

यादेवी सर्वरूपेण सर्ववादिषु संस्थिता ।

असंस्थिता य गङ्गायै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ९ ॥

यस्या जन्मास्यजगतो यस्याञ्च स्थितिरप्ययः ।

यक्ष्मरुन्मेषवत्तस्यै जङ्गुजायै नमो नमः ॥ १० ॥

यादेवी विधृतिः सेतुः सर्वस्थाने नियच्छति ।

असम्भेदायवैतस्यै जङ्गुजायै नमो नमः ॥ ११ ॥

मङ्गला मङ्गलानांया पावनानां य पावनी ।

भुक्तिदा मुक्तिदा यास्यै जङ्गुजायै नमो नमः ॥ १२ ॥

अम्ब ! त्वामाश्रयेज्जालः प्रसीदानुगुडाणाम् ।

पुनातु पादरजसा चैनमेनोनिधिञ्जनम् ॥ १३ ॥

दृष्टि मे वृत्तिनैश्चल्यं त्वत्पादसरसीरुढे ।

विध्वंसय विजातीयां वृत्तिमत्यन्तदुर्भागाम् ॥ १४ ॥

अम्भ ! त्वं शरणां मम

त्रिपथगे ! बाढ्यार्थयिन्ताङ्गुलं

पादाग्रेप्रपतन्तमन्त-

विधुरे मां पाडि मोडाङ्गवात् ।

वात्सल्यम्भुनिधे ! सदैव

मनसो व्यायामभूमिर्मम

प्रत्यग्रात्म तवास्तु नित्य-

मयलं नीरुपरुपं मडत् ॥ १५ ॥

प्रातः सायं दिनमनिशा माससंवत्सरौघे-

त्येवङ्गुलः प्रयलतिचलत्यायुरत्युगवेगम् ।

क्षुद्रान् भोगान् त्यजतु भजतु श्रीपदं प्रेमतोऽन्तः

स्वर्गङ्गायाः श्रुति मतिमान्मानवो मा भवीतु ॥ १६ ॥

यावच्छुद्धा रतिस्तावत्पत्तये सम्भवेनृणाम् ।

अत्यन्तावेशतोऽत्रैव नित्यशान्तिङ्गुलोदयः ॥ १७ ॥

पण्डितस्त्वां न जानाति श्रद्धावात् वेत्ति तत्त्वतः ।

ब्रह्मभीतिमनोऽस्य नोयेन्नतु स पण्डितः ॥ १८ ॥

शब्दानुमानविपिने विपुले ब्रह्मदूभि-

र्न प्राप्यतेऽब तवतत्त्वमरं ङि तद्वै ।

श्रद्धैधितान्तरवभोधभृत्प्रदीप-

प्रद्योतनैकसुलभं धिषणागृहान्ते ॥ १९ ॥

अस्तीति भातीति भवत्प्रकाश-

मास्तिक्यबुद्ध्यांऽब करोमि साक्षात् ।

ततश्च सञ्चित् सुभरुपिणि ! त्वा-

मभ्यर्थयेऽवेति भवाम्भुधेर्माम् ॥ २० ॥

गङ्गोत्तरीक्षेत्र विहारशीलां

गङ्गा मनङ्गारिशिरोविभूषाम् ।

सर्वात्मना त्वां प्रणतोऽस्मि नित्यं
सर्वात्मिकां त्वत्परताप्रसिद्ध्यै ॥ २१ ॥

प्रसीद गङ्गे ! भगवत्यम्भीक्ष्णं
त्वत्प्रेमयायेऽन्यदहं न याये ।
त्वदम्बुधारावदम्बाङ्गुणं
प्रसीद भूयोऽपि नभोऽधिपातैः ॥ २२ ॥

गङ्गोत्तरीक्षेत्रमनुत्तमं श्री-
गोत्राधिपोत्तुङ्ग शिरोऽवतंसः ।
पुण्यं मलयूज्यतमञ्च साक्षात् -
दुत्पत्तिभूरस्ति सुरापगायाः ॥ २३ ॥

तत्राम्बिकापरमिदं निवसन्नकार्षं
स्तोत्रं मण्डलमम्बिकयानियुक्तः ।
तत्पाद्योरुपलुतञ्च तदस्तु तस्याः
प्रीत्यै य शुभ्रलघुमत्स्मितपोतकाय ॥ २४ ॥

गङ्गोत्तर्यामिह गिरिगुडावेशमनि त्वत्पदान्ते
पाप्मोपीठे स्थिरमृजु कदा संस्थितः सन् सुप्तेन ।
न्यस्तस्वान्तस्त्वधि शिव तनो ! देवि ! कस्तूरिकाणां
सङ्घर्षाशमायितमिदमहं विस्मरिष्यामि देहम् ॥ २५ ॥

इति पञ्चमः स्तवकः समाप्तः ।

इति श्रीगङ्गोत्तरीक्षेत्र वास्तव्येन
पूज्यपादश्रीतपोवनस्वामिनासम्प्रणीतं
श्री गङ्गास्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

Proofread by Rajesh Thyagarajan

—
Shri Ganga Stotram

pdf was typeset on August 17, 2025

—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

